

ПІДГАЙЦІ

[Handwritten signature]

„Душу, тіло ми положим
За наші Підгайці...

ВАРИЙ НА ТЕМУ БІБАБО

Бібабо! Бібабо!
Або бо і ба і бі.
Бобабі! Бобабі!
Ну а ба, а бо, а бі?
Бабобі! Бабобі!
А як бі і бо і ба?
Бібоба! Бібоба!
А як бо і бі і ба
Або ба і бі і бо?
Бобіба! Бабібо!
Б і І, і Б і А,
Б і О — о, Бібабо!
Обабіб!

Б а б а й

Людина недовір'ям перержавлена,
З колючим виразом напружених зіниць,
Бредеш життям, неначе ти роздавлена,
Паршивістю і мас і одиниць.

У тебе всесвіт виключно складається
З брехні, підозри, злодіїв і зрад.
З принципу в тебе все підозрівається
І нішо не подивляється з зasad...

Ти так бойшся бути кимсь обдурем
І — не дай, Боже, — видатись смішним,
Що душу зморщену ховаеш поза мурами,
Не вірячи ні грішним, ні святым.

І від думок твоїх, критично-знаючих,
Паде на всіх тяжка, понура тінь,
І в'яне квіт захоплення, лишаючи
Сухі гілки трухлявих підозрінь.
Тож обдарований не будь-якими рисами,
Ти чуєшся суддею і знавцем,
Хоч долею тобі було написано
Прожити вік — душевним сухарем...

Зоя Когут

ВИБОРЧА ВІНЕГРЕТА

З А Я В А

Ми, читачі "Лиса Микити" демократичних переконань, вносимо на руки Головного Редактора таку заяву:

В одному з передвакаційних чисел "Свободи" було поміщено на першій сторінці цього щоденника фото головного предсідника УНС і, Йосипа Лисогора за під паху з і. Артуром Гольдбергом, демократичним кандидатом на пост губернатора стейту Нью-Йорк. А в тексті, під сподом, написано, що п. Гольдберг — це вірний друг українського вароду, бо він дуже любить істи українські пампушки.

Огож ми, українські виборці демократичних переконань, заявляємо, що нам цих пампушок замало! На нашу думку п. Гольдберг позиціонував ще вияснити українським виборцям, яке його відношення до нашого боршу, вареників голубців, галушок, коржів, книшів ("кнішес") і налисників ("блінцес"). Якщо пан Гольдберг складе прилюдну заяву, що він ці страви відповідно респектує, тоді ми, українські виборці демократичних переконань, подумаемо, чи варто віддати за нього наші голоси.

З демократичним привітом —
(підписи)

У СВІТІ ГРАФІКИ

Помічається, що наші графіки поділилися домашніми тваринами: в той час, коли Яків Гніздовський малює бараців, Богдан Божемський малює когутів. А все ж таки Божемського когутів клюють Гніздовського "Кукурудзу"...

ІНТЕРВ'Ю З ЮВІЛЯТОМ

— Пане професоре, чи це правда, що Ви написали книжку „Мені 70 літ“ п'ять років тому?..

ПЛЕЙБОЙ

Розповідали навипередки, перебиваючи одне одного, тобто: мама поправляла тата, коли йї здавалося, що він скав щось недоладу.

— Коли наш Ромко пішов до гайскулу, — промовив та-то, — ми запримітили, що він приносить до хати якісь американські журнали чи, по-їхньому, магазини, котрі читає крадьжкома, ховаючись від нас...

— То я перша запримітила, — перебила мама тата, — що він ховає ці журнали в текстурову коробку, що стояла в нього під ліжком!

— Так, ти маєш рацію, — згідливо хитнув головою тато, — і так само це була твоя ідея — зробити ревізію в цій коробці, провірити, яку конспіративну літературу наш син переховує... І тоді ми вперше запізналися з таким модним в Америці журналом "Плейбой". Ну, ви знаєте: з тим, що поміщує більше чи менше непристойні образи... фотографії...

— Таку порнографію, — перебила мама.

— Порнографія, сказати б, воно ще не є, посмільки тут друкуються ще гірші свинства: але нас тоді це трохи стурбувало, що хлопець вже запаморочив собі голову так званим сексом... Так, так, я знаю, мамо, що ти хочеш сказати: ти хотіла дати йому доброго "гела", а коробку з магазинами спалити. Але в мене виникнула інша думка, пригадуєш?.. "Коли він ховається від нас з цією літературою, — сказав я тоді, — то це добрий знак, це значить, що в нього є почуття соромливості, що він відрізняє, що пристойне, а що ні, а перш за все — чує до нас респект і пошанівок! Так ми тоді справу залишили та одночасно, ну.. призначилися, мамо, до цього гріха: тоді ж ми самі ближче запіналися з "Плейбоем".

— Ти перший почав його... студіювати! — скрікнула мама.

— Так, це правда. Признаюся і б'юся в груди. Але потім ти мене морально підтримала, і з того часу "Плейбой" став нашою спільною лектурою: Ромку читав його, коли ми цього не бачили, а ми забиралися, звичайно, до читання, коли він вже спав. Згодом цей журналчик став нашою улюбленою лектурою "до подушки".. При цьому я мав теж трохи гімнастики, бо мусів злаазити під синове ліжко, щоб витягнути журнал з коробки, а потім назад покласти його на місце...

— Аж одного разу, — перебила мама, — коли мій чоловік вилазив з-під ліжка, дістав "гексеншуса" — щось штрикнуло його в спині так, що три дні не міг випростувати хребта! А це трапилось тоді, коли Роман закінчив гайскул і збірався йти до коледжу. Тоді вже я сказала йому прямо: "Сину, чи ти хочеш зробити тата калікою?.. На мілій Біг, не ховай більше тих своїх "Плейбоїв" до коробки, тримай їх зверху, бо наш тато вже старий і нездужає погід ліжка лавити!"

— А що він тобі на це відповів, пригадуєш?..

— Засміявся і сказав: "Мамо, даю тобі слово чести, що більше не читатиму "Плейбоя"! Мене вже ці паперові образки не цікавлять... Мамо, я завтра приводжу до нас, до хати, і представлю тобі і татові мою наречену!"

І К Е Р.

ВИПАЧУЄТЬСЯ
ДІВІДЕНДИ

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ КНИЖКИ

ЧЕХ НА ТОМУ СВІТІ

Після інвазії Чехо-Словаччини військами Варшавського пакту помер на серце один чех, а душа його помандрувала просто до неба. Навіть в небі чехувесь час сумував. Щоб його трохи потішити, Господь Бог промовив до нього:

— Подумай і скажи мені три свої найгарячіші бажання, а вони негайно сповняться!

— Перше мое бажання, — сказав чех, — щоб китайці вмаршували до Праги і постояли в ній 48 годин.

— А друге?

— Друге бажання, щоб китайці вмаршували до Праги і постояли в ній 48 годин.

— А третє?

— Щоб китайці вмаршували до Праги і постояли в ній 48 годин.

— Дивна душа, — сказав Господь Бог, — я ж тобі дав нагоду висловити три твої бажання, а ти мені городиш одне й те саме. Скажи — чому?

— Бо я хотів би, щоб китайці перейшли через Росію шість разів, — відховів чех.

УДАРНО ПОЧАЛИ НОВУ КАДЕНЦІЮ

Незвітний Головний Уряд Українського Народного Союзу на перших своїх нарадах у вересні цього року проробив велику роботу:

1) Обнизив висоту союзового хмародера з 16-ти на 15 поверхів,

2) підвищив платні членам Екзекутиви і дієти всім членам Головного Уряду,

3) "підляв" "Лікарський порадник" пера головного контролера д-ра М. Данилюка,

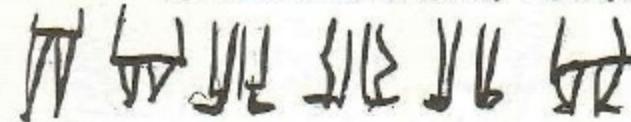
4) вибрав "міс Союзівку" на 1971-ий рік.

ТОСТМАЙСТЕР ПОНЕВОЛІ

На весільному бенкеті один з гостей встає і починає промову на честь молодят:

— Шановні панство, ми сьогодні є свідки великого свята! Ось — два молоді життя злучилися нерозривними вузлами, щоб нести разом довіку радощі і смутки цього світу. Тому, дорогі панство, я прошу всіх встаги, підняти вгору келихи і подивитися позад себе, чи не сів хто з вас на мій новий капелюх, який я поклав на одному з цих крісел...

ДОБРА ІДЕЯ

— Чому на бенкеті Підгаєччини вшанували бувшого посла Олексу Яворського кількаразним вставанням з місць?

— Щоб людям трохи кості випростувалися...

НА ЗІЗДІ БЕРЕЖАНЩИНИ

— А тепер попросимо до президії нашого гуцула з Бережан мистця Михайла Мороза!

СОРОКА НА ПЛОТІ

● З достовірних джерел довідуємось, що поширювачі вістки про те, що деякі мельниківські лідери намовляли в Мюнхені проф. Ленкавського стати головою ПУН-у, — не відповідають правді.

● З того часу, як УРДП розкололося на дві фракції — Гришківців і Степаненківців, члени взаємно ворожих тепер груп почали обмінюватись "напарфумованими листами", що по-свійському пахнуть...

● Редактор "Нового Щляху" Насиль Софропів-Левицький написав книжку "Кланялись вам три України", а тепер кланяється читачам, щоб заплатили за неї три долари.

● Каюсь, що в головній канцелярії УНСоюзу п. Йосип Лисогір дивиться згори на ред. Зенона Сниліка, а на тенісовых кортах Союзівки п. Снилік глядить згори на п. Лисогора.

● Під час з'їзду Підгаеччини на оселі "Верховина" пропонованій на голову Т-ва п. Ярослав Пастушенко пропалився 200 голосами "за" та одним "проти" — власної жінки.

● На руки інж. Богдана Рака внесено резолюцію, щоб у майбутньому Українська Спортивна Централія давала почеcні грамоти і тим спортивцям, що піднімають "тягари" в барі.

● Голова Пластової Станиці в Нью-Йорку п. Павло Дорожинський подвійно програв на поїздці до Європи: і дівчини собі не знайшов, і злодії обікрали його помешкання...

● Довідуємось, що після того, як наші студенти з ЗСА приїхали до Парижу, вони відразу кинулись по книгарських кiosках шукати "ілюстрований" журнал "Плейбой"...

НА ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

На громадські
Усякі там діла
Тягли за вуха
І за хвіст Осла.
Можливо, це історія проста,
Ta вже Осел
Без вух і без хвоста.
Богдан РАДИШ.

КОВБАСА... передвиборча...

і повиборча

РАДІО ЕРІВАН ГОВОРІТЬ...

— Чому в Советах зніщують котів?

— Бо вони ніякують "М'яв-м'яв", а партійцям вчувається "Мао-Мао".

— Чи не краще було б, якби сюди прийшли американці?

— Про яких американців мова — про білих чи про чорних?

— Чи науковий марксизм-ленінізм знайде застосування також на Місяці?

— Тільки там!

УВУ

КАТЕГРА

ҮЕ

УВАН

НАШІ РЕКТОРИ І ПРОФЕСОРИ В АКЦІЇ

Пишуть здому: "Ви тепер не пізнали б нашого села під горою, так воно змінилося своїм виглядом і характером... Змінилися люди, змінилося їх життя, їхні звичаї-обичаї. Колись, якщо пригадуєте, старосільці приходили битися з нашими хлопцями пішки: тепер приїжджають з парадою — машиною-грузовиком! Колись бійка починалася в млині вуйка Максима де, звичайно, відбувалися тоді танці й товариські забави. Тепер починається культурно — в сільському клубі, окрім того часу, коли тут відкрито чайну, в котрій ніхто чаю не п'є і навіть за ним не питає..."

"Проте і в цьому новому чи оновленому побуті прориваються час від часу старі звички, які здавен-давна закоренилися в душі народу... Так само, як колись, за панського гнету, так і тепер, під соціалістичним, мордобийство зачинається за "образу гонору" ("він Йому на гонір виїхав") або за дівчину..."

"Характерна подія — на тлі "образи гонору" — скойлася недавно в нашій чайній, з тим, що при цій нагоді зневажено теж урядову шапку міліціонера. Винищали культурно і, здавалося б, у добрій згоді наш сусід Йосип Мартинів з участковим (та сама цяця, що за панської Польщі пан постурковий). Ралтом участковий розмахнувся і трахнув Йосипа в ухо. А поруч з батьком стояв син, що недавно вернувся з красної армії. Синок був, мабуть, не з тих, що то колись, в таких випадках, говорили: "Ходім, тату, долому, се якийсь забіяка!"

— Ти, сякий-такий сину, за що мого тата вдарив? — спітав ділово участкового і так ударно зацілив його в мармизу, аж урякова шапка з гербом країни соціалізму полетіла на підлогу...

Участковий грізно зміряв очима бувшого червоноармійця і скрикнув:

— Бачиш, пацане, що ти нарівняв: зневажив урядову шапку. Зараз же підніми її з підлоги, а то арестую!

Тут, правда, син Йосипа Мартинового справді таки вибачився, що він не мав на увазі зневажати уніформу представника влади трудящих, підняв шапку, отріпав її з пороху і шанобливо засунув участковому на голову.

Кардинал Тіссеран

Нью Йорк. — „Україна не є традиційною назвою також у політичній історії. Назва з'явилася в діях Мазепи. Але швидко зникла. Рутенці в Австро-Угорщині прийняли її в останніх десятиріччях дев'ятнадцятого сторіччя, але ніхто, поза обмеженим колом, не звертав на це уваги. Ваші предки мали національну назву „русиини“, яку західні автори правильно перекладали на „рутенці“ — твердить префект Святої Колегії Кардиналів та один з найвидатніших і найбільш впливових діячів Вселенської Церкви, кардинал Евген Тіссеран, займаючи рівночасно становище до способу творення патріархатів та заперечуючи „історичну базу для окремих титулів для дісезей Києва і Галича“.

+ Eugen Card. Tisserant

СВОБОДА, СУБОТА, 10-го ЖОВТНЯ 1970

ПЕРСУНА З РИМУ
ОКУЛЯРИ З МОСКВИ

На цьому конфлікт полагоджено і приступлено до дальнішого підзятва."

(ОЛЯ)

ЮНАЦТВО ЖАРТУЄ...

— Чому на Пластовому Конгресі Другому не вибрали нікого за Дрота?

— Забагато було мотузків...

БУЛИ ПЕРЛІ...

— Чого бракув всім трьом Організаціям Українських Націоналістів на еміграції?

— Своїх власних арабів...

Новий, актуальний лозунг в СССР:

„Доженемо й переженемо Америку, але американським "Фордом", німецьким "Мерцедесом" та італійським "Фіјатом"!

— З міського Мішка

Після того, як поет Т. Курпіта продав за добре гроши гарафії св. Володимира і Ольги свою хату, — в Чікаго почали говорити:

— "Заробив Федъ на хаті —
Виграв на Патріархаті!"

Нічого не може заступити інтелігентності, тільки мовчання інколи робить таке враження... (Марк Твейн)

Перша заповідь — для бенкетових промовців: "Говори про блискінього свого — не забудь похвалити себе самого!"

Договорились, як православний з католиком на сторінках "Свободи"

Порівняння: "В неї голосок, як у Віденського Басового Квартету"...

Місце найбільшого [в проспекті] регіонального з'їзду: Іосафатова долина.

Чи на 7-му Великому Зборі ОУН(м) були делегати з Краю чи делегати скраю? ..

В Нью-Йорку говорять: "Попав, як Юзьків до АДУК-у!"

Народне прислів'я: "Всюди добре, а в барі найліпше."

МАКОВИЦЯ

"Маків ви тут не знайдете, але маку втерти можна!" Такими словами привітає вас сам власник проф. Никифорян, коли ви задиханій станете між двома великими кущами, які є в'їздовою брамою до оселі. Маковиця положена високо на горі під горою, найвище з усіх наших ресортів. І найбільше законспірована. Коли ви не втасманичений, то не знайдете її, хоч би ви перешукали всі гантерські гори. Але в пригоді стане вам випадок. Зайдіть до Кобзярі і хильніть велику склянку коньяку. Тоді сідайте в авто і як побачите церкву, настуїть на газ. На закруті вам завернеться голова, ви похилитесь направо, і коли вам нагло забракне дороги, — то ви на Маковиці. Зараз обступлять вас діти, і ви вже не загинете. Дітей на Маковиці багато, але без дітей вона була б мертвa. Люди не знають про Маковицю тому, що вона по-англійському називається фармою.

Історія Маковиці коротка: заложено її в Карпатах перед війною, а з початком еміграції проф. Никифорян спакував її і привіз до Нью-Йорку в куфрах. І була б досі в куфрах, якби не маestro Мороз. Шукаючи Карпат, зайдов він до Гантеру, дивиться, а на місці, де нині Маковиця, самі італіяни. А маestro настроїв горло і як затягне про Соренто, всі італійні посідали. Як заспівав Ріоголетто, всі пошіскавали, а як затремолював арію Маріо з опери "Тоска", то всі поплакались, обнесли Мороза на руках і обіцяли зробити для нього все, що захоче.

А Мороз коротко:

— Забирайтесь, псывіри, геть, бо я не маю де маловати!

Італійці пішли, і маestro лишився сам. Саме тоді переходити проф. Никифорян із маковецьким куфром, і Мороз запропонував:

— Я буду малювати, а ви, професор, постараїтесь про їжу!

А професор на те:

— Я не дуже добрий кухар, але моя дочка Любa варить для трьох, то й нам вистачить!

І з тієї спілки постала Маковиця!

Сьогодні Маковиця така як і за часів італійської окупації: похилилась, притулилася до гор, і добре, що гори стоять спокійно, а то була б біда. Гості є, старі й

ВИБРАЛИ ВЕРХОВНОГО ПЛАСТУНА

ХРОНІКА - ЧІКАГО

Я. П'ЯВКА

Фронт Визвольний відзначає свято перемоги, Опанував парафію Володимира — Ольги.

Парафії брак грошей, брак багатіїв —
Тож буде Церкву-Дім, але з пирогів.

Д-р Вакусь апостол, геній догм, канонів,
Вже зібрав на Патріярха — десять мільйонів!

Екуменіст Свисташук екоменізує з арабами і караїмцями, Лиш не з православними і католиками українцями.

Емерити вже не вірять у Патріярхат
І віддалися під опіку — під матріярхат.

Згасла зірка Степася, пропав Союз-мрія,
Тепер мода на побожних братчинів Андрія.

Змовкла хроніка чікагська, "Свобода" щоднини
Не звіщає про "бертсдеї" ні про іменини...

Старий вітряк Одевуд зчиняє туркот,
Там полову тихо меле Мельнишин Юрко.

Д р и к

Коли немає з чого сміятися, народжуються сатирики.

Нема вороття до печер! Нас забагато.
Де взяти відвагу? Відважні І не віддадуть.
Мистецтво було його пристрастю. Він переслідував його.
Люди без плям, стережіться! Вас легко пізнати.

нові, приїжджають поїсти амброзії, бо нова хазяйка пані Оля з Дітройту привезла кулінарні таємниці з половини земної кулі. Коли приїжджаєте одинцем, то все в порядку, але коли приїжджаєте впарі, то мусите показати метрику шлюбу, і п. професор запише вас в реєстр. Метрикою не журіться, мій колега в Нью-Йорку за кілька долярів випише вам метрику шлюбу кожного тику.

Головний будинок складається з двох поверхів, надолі є таємничі темнота, нагорі велика яскравість. Посередині летить великий коридор, закінчений бальконом ім. Лесі (українки, але не Українки). Той балькон колись був для загального вживання, але відколи Леся відбила на ньому свою стопу, двері на балькон все замкнені. На тому бальконі повстають Лесині твори на цілий рік. Коли вона тужно поглядає по горах, то постають дитячі поезії, коли прижмурить одне око, то пише пластикові пісні, а коли пише із заминеними очима, то бережіться, — повстають патріотичні твори.

Маestro Мороз займає одну половину будинку, де є ойго спальння, вітальня, голярня, роздягальня, дискусійна кімната, ательє і галерея образів.

На дворі є площа з великим круглим столом посередині. Той стіл часом говорить, і тоді можна почути всі новинки з Нью-Йорку, Нью-Джерзі, а навіть про присутніх гостей. При тім стіл зав'язується романси і кінчаються романси, залежно від титулу мужчини і родинних зв'язків жінки, щебто скільки мам і тіток дають й поради.

Приїжджають панни й пані, раді заміж, але замикаються в кімнаті, і їх нема. А кругом доктори, професори, інженери нудяться. І жінки від'їжджають з наріканням, що не мали товариства. Та як не вийдуть і не запросять, то не мають товариства. Самі мужчини не зайдуть до них, бо пан професор стоїть на сторожі.

Гей, пані, поправтеся, в нинішні часи ніхто не добуває твердинь, бо військова техніка змінилася, і твердині самі відкривають брами. Коли б я був жінкою, то, дивлячись на ситуацію, я кожного літа впіловував би собі нового чоловіка!

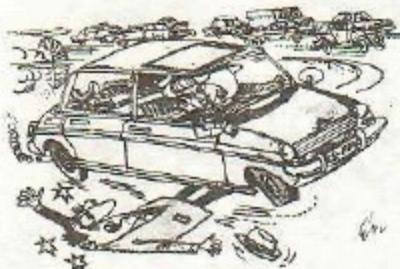
ГРИЦЬ МОТИКА

І на початку деяких пісень замість скрипичного ключа стоїть параграф.

Колись і вічність була тривалішою.

Хто знає, що б відкрив Колумб, якби йому не трапилася по дорозі Америка.

— Ах добре, що ми зустрілись. Я якраз хотіла з тобою поговорити.

Без слів.

І Н Ф Л Я Ц Г Я

Місяць жовтень — місяць книжки
Не забудьте, діточки!
У "Веселці" поспітайте
Про цікаві книжечки.

Хоч Українська Цукорня "Веселка" в Нью Йорку ще не має книжкового відділу, проте саме тут, під час розмов з друзями, можна часто довідатись про найновіші книжкові новинки. При цьому, розуміється, завжди можна скріпити сили смачним полуценком чи сніданком, з яких славиться кухня "Веселки".

Не забудьте ж цашої адреси: 144 Друга евню, в Нью Йорку. (В Пластовому Домі!).

В "Діадемі", як в поемі,
Все Вас вабить і манить.
Лиш спогляньте на виставу
То Вам серце защемить!

Вже тепер можете порадувати Ваше око виставкою вибагливих осінніх стрій у цій, широко знаній між своїми та чужинцями, українській галантерійній крамниці і першорядній майстерні елегантних жіночих та чоловічих одягів

МАРІІ ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ.

"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВІНОКА ОБСЛУГА I НАПРАВА АВТО

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРВА
менеджер

Внаймаємо тракти і трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Одноока українська фірма на стійт Minigam.

фронту "Тримаймо си — не даймо си" ходив на зустріч з комуїстами, то чиста брехня і провокація, натоміст правдою є, що наш член такої ходив і то є його приватна справа.

Або:

Неправдою є, що наш член пив на зустрічі руску водку, натоміст правдою є, що він за ту воду заплатив грошко 15 дуклярів.

Або таке:

Неправдою є, що наш член сидів за столом з Косачом і інкавайдистами, бо наш член перед тим ані Косача, ані інкавайдістів апсолютно особисто не знав.

Або:

Неправдою є, що не було у Лисі, що наш член, єк Косач представив всем інкавайдистам, встав разом з інчими з місце для гідного пошанівку, натоміст правдою є, що він встав, то без пошанівку.

Можна прочитати і таке:

Неправдою є, що я роздавала запрошене на зустріч, бо я ніч не роздавала, але всіх запросила телефонічно.

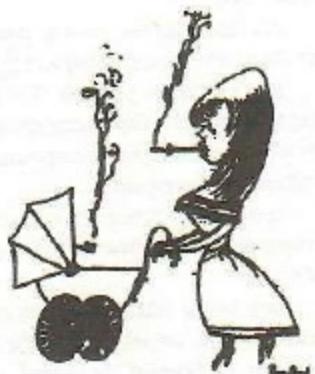
Або навіть таке:

Неправдою є, і Лис тут дешо пересміяв си, що я співала на концерті пісні по-російски, натоміст правдою є, що я на концерті співала три російські пісні..

Просто з моста, ніхто си не жене, ані си не встидає, важне аби був записаний у Фронті "Тримаймо си — не даймо си", то Іму вольно все, що не вольно екомус двійкаріви, ци рилетники.

Так то антересні спростовані йдуть у казетах, а селепки Іден из другим читають, баранють і не знають, хто з них робить вар'ятя. Ци toti, що пишуть несочетовані річи, ци toti, що простують, хоць не перечут ...

Зріць Звузулек

Без слів.

РОЗМОВА

Що б ви робили, якби на вашу дружину насмічка тигр?

— Я стояв би собі спокійненсько: сам, дурний, насмічив — хай сам і захищається.

У РЕСТОРАНІ

— Пані, у цієї курки, що ви подали, одна нога менша від другої!

— Ну й що ж! Ви ж, гадаю, не збираєтесь з нею танцювати.

ВИКОНАВ І БАЖАННЯ

Суддя до обвинуваченого в крадіжці:

— Так ви признаєтесь, що вкрали в аптекаря матрац?

— Так, пане суддя, але це вина моєї жінки. Вона мені сказала: "Йди до аптеки і принеси мені щось на спання."

НА МУЗИЧНІ ТЕМИ

— Доктор Антін Рудницький написав у "Свободі", що він за своє життя бачив лише трьох музикундеркіндів... Цікаво, кого він має на увазі?

— Звичайно: двох своїх синів і себе самого в молодому віці.

Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 4.50

Editor Edward Kozak

КАЖУТЬ,

що на підгаецькому регіональному "клембеку" матріярхат переміг двох заприсяжених патріярхальників...

що головна управа Т-ва за патріярхат, ухваливши тому лівроку постанову всенародно відзначити перші роковини історичного синоду, перейшла в... підпілля і опровадила їх "тайно образуюче"...

що один тямікій патріот назвав оперу "Лис Мініта" історичним і політичним дорожником для нашої політичної еміграції...

що після підгаецького з'їзду на "Верховині" Українське Село мають перейменувати на "Малі Підгайці".

що в Ізраїлі тамошні колишні мешканці Підгаець збиратимуться видати книжку про Підгайці жидівською мовою, щоб випередити наших автохтонів з Підгвіеччини...

БЕЗ КОМЕНТАРЯ

З редакції "Свободи" передали нам куртуазійно листа одного з читачів цього щоденника такого змісту:

Відшановний Пане Редакторе!

Прошу не висилати на мою адресу книжки д-ра Михайла Данилюка "На медичні теми", бо наш покійний Тато, який ждав на цей порадник майже цілий рік, помер нещодавно, без допомоги порадника, а більше кандидатів на небіжчиків у нашій Родині поки що не передбачається.

Вислану передплату в сумі 10 дол. прошу мені не повернати, а передати на "Фонд Наглої Потреби"; може колись знову замли затрісеться, — якщо не в Баня-Луці, то в Джерзі Сіті.

З пошаною (підпис)

Редакції українських газет отримали комунікат Президії Спілки Українських Журналістів Америки (з підписом д-ра Р. Криштальського), в котрому повідомляється, що старанням СУЖА і СФУЖО буде властований у Філадельфії, 30 січня 1971-го року, перший в Америці БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ.

В комунікаті читаемо, мік іншим, таке:

"Неазбаром буде розісланий новий комунікат та інші матеріали в справі Балю, а також, до головних газет — платні оголошення (ми маємо надію на знижку). Просимо містити ці матеріали на зможі якнайшвидше, на чільному місці.

І ще одне прохання: якщо в Редакції зберігаються приклади друкарських "чортіків", просимо їх нам надіслати. Ці "чортіки" будуть використані для у декорування залі..."

— За що вони воюють?
— За мир...

ЗОВІЛЕЙНИЙ ФОНД

По дол. 6.00: Д-р Б. Филипчак, І. Бекерський і Д-р І. Кизик.

По дол. 5.50: о. В. Жолкевич, Л. Моссевич, В. Сидрак, Д-р В. Сайкович, Ю. Крюкановський, О. Гелбіг, Д-р Р. Мороз, Д-р І. Ярош, Д-р М. Орловський, С. Магмет і Н. Н. — Картерет.

Дол. 5.00: Я. Корчмарик.

Дол. 4.00: Д. Федорко. Дол. 3.00: О. Бойчук.

По дол. 2.50: М. Гошовський, Д-р З. Гіль, В. Маркус, Р. Клаш і С. Маслюк. По дол. 2.00: Д-р С. Ділюк і Д. Хоман.

По дол. 1.50: Гр. Джура, М. Антонович, Д-р Б. Гнатюк, М. Кривокульська, Л. Жук, К. Генгало, М. Романко, Я. Біланюк, Е. Лехіцький і Л. Судчак.

По дол. 1.00: Д-р М. Гнатюк, А. Дзедзик, Ю. Ліщинський і М. Герус.

По дол. 1.00: В. Вовошеник, Я. Вишницька, Я. Костів, Р. Свистун, Л. Гречаник, М. Кушнір, Н. Лехман, Т. Гайвас, И. Яхніцький, А. Середніська і Д. Горніяткевич.

Широ дякуемо!